

LITURGIE

voor de afscheidsdienst bij de uitvaart van

Liesbeth de Jonge

Fonteinkerk te Rotterdam-Hillegersberg
woensdag 16 februari 2022 om 11.00 uur
voorganger: ds. Lourens de Jong

MUZIEK: *Arvo Pärt - Spiegel im spiegel*
Angèle Dubeau & La Pieta | Album: Pärt - Portrait

WELKOM door Lourens de Jong

ONSTEKEN VAN DE KAARSEN door de kleinkinderen

MUZIEK: *Han speelt voor Liesbeth*
Boismortiers Suite voor solo dwarsfluit in G groot,
Prelude en Musette en Rondeau

INLEIDING EN TOELICHTING LIED door Lourens de Jong

LIED: *De heer heeft mij gezien*
tekst: Huub Oosterhuis | muziek: Bernard Huijbers

*De Heer heeft mij gezien en onverwacht
ben ik opnieuw geboren en getogen.
Hij heeft mijn licht ontstoken in de nacht,
gaf mij een levend hart en nieuwe ogen.
Zo komt Hij steeds met stille overmacht
en zo neemt Hij voor lief mijn onvermogen.*

*Hij doet met ons, Hij gaat ons in en uit.
Heeft in zijn handen onze naam geschreven.
De Heer wil ons bewonen als zijn huis,
plant als een boom in ons zijn eigen leven,
wil met ons spelen, neemt ons tot zijn bruid
en wat wij zijn, Hij heeft het ons gegeven.*

*Gij geeft het uw beminden in de slaap,
Gij zaait uw naam in onze diepste dromen.
Gij hebt ons zelf ontvankelijk gemaakt
zoals de regen neerdaalt in de bomen,
zoals de wind, wie weet waarheen hij gaat,
zo zult Gij uw beminden overkomen.*

PERSOONLIJKE HERINNERINGEN door Hella

MUZIEK: George Moustaki - Il y avait un jardin | Album: Le métèque

*C'est une chanson pour les enfants qui naissent et qui vivent
entre l'acier et le bitume, entre le béton et l'asphalte,
Et qui ne sauront peut-être jamais
Que la terre était un jardin.*

*Il y avait un jardin qu'on appelait la terre.
Il brillait au soleil comme un fruit défendu.
Non, ce n'était pas le paradis ou l'enfer
Ni rien de déjà vu ou déjà entendu.
Lalala, lalala, lalala*

*Il y avait un jardin, une maison des arbres,
Avec un lit de mousse pour y faire l'amour
Et un petit ruisseau roulant sans une vague
Venait le rafraîchir et poursuivait son cours.
Lalala, lalala, lalala.*

*Il y avait un jardin grand comme une vallée.
On pouvait s'y nourrir à toutes les saisons,
Sur la terre brûlante ou sur l'herbe gelée
Et découvrir des fleurs qui n'avaient pas nom.
Lalala, lalala, lalala.*

*Il y avait un jardin qu'on appelait la terre.
Il était assez grand pour des milliers d'enfants.
Il était habité jadis par nos grands-pères
Qui le tenaient eux-mêmes de leurs grands-parents.
Lalala, lalala, lalala.*

*Où est-il ce jardin où nous aurions pu naître,
Où nous aurions pu vivre insoucients et nus?
Où est-il ce jardin toutes portes ouvertes,
Que je cherche encore mais que je ne trouve plus?
Lalala, lalala, lalala.*

*This is a song for the children
Who are born and who lives between steel
And bitume between concrete and asphalt
And who might never know
That the earth was a garden.*

*There was a garden that we called the earth
It shined under the sun like a forbidden fruit
No it was not paradise nor hell
nor something already seen or heard.*

*There was a garden, a house, trees
With a little bed of foam to make love on it
And a little creek rolling without any wave
Came to refresh it and went on his course.*

*There was a garden as big as a valley
We could feed ourselves in every season
On the hot land or on the frozen grass
And discover flowers that didn't have name.*

*There was a garden that we called the earth
It was big enough for millions of kids
It was once inhabited by our grand-fathers
Who kept it from their grand-parents.*

*Where is this garden where we could have been born,
Where we could have lived carefree and naked?
where is this house with all its doors open
That I still look for and that I no longer find?*

PERSOONLIJKE HERINNERINGEN door Tom en Ella

MUZIEK: *Dmitri Shostakovich: Piano Concerto No. 2 in F Major,
Op. 102: Deel II. Andante | Uitvoering: Alexander Melnikov,
Mahler Chamber Orchestra & Teodor Currentzis*

PERSOONLIJKE HERINNERINGEN door Arjen

MUZIEK: *Spinvis - Niet vandaag | Album: 7.6.9.6.*

*Je doet of je leest
Je wacht tot ik spreek, iets zeg
Ik wacht tot ik weet
Tot ik de woorden heb
De dag verstrijkt
Onder de tijd
Ik zwijg en voel me oud
En alles wat ik denk te zijn vervaagt
En spreken doe ik morgen
Doe ik morgen
Niet vandaag*

*Ik bouw een schip
Omdat ik ooit, toch ooit
De zeilen hijs
Of hoe dat heet, op reis
Tot die tijd
Tot die tijd
Blijf ik eeuwig hier
Hier bij jou is alles wat ik vraag
En varen doe ik morgen
Doe ik morgen
Niet vandaag*

*You pretend to be reading
You wait until I speak, till I say a word
I'm waiting until I know
Till I have words
The day goes by
Time flies
I remain silent and feel old
Everything I thought I was, becomes unclear
I'll speak tomorrow
Tomorrow
Not today*

*I build a boat
Because some day, some day
I'll hoist the sails
Or will travel if that is what it's called
Until then
Until then
I'll stay here
Here with you is all I ask
I'll travel tomorrow
Tomorrow
Not today*

LEZING: Psalm 139 door Lourens de Jong

Voor de koorleider. Van David, een psalm.

HEER, u kent mij, u doorgrondt mij,
u weet het als ik zit of sta, u doorziet van verre mijn gedachten.

Ga ik op weg of rust ik uit, u merkt het op, met al mijn wegen bent u vertrouwd.
Geen woord ligt op mijn tong, of u, HEER, kent het ten volle.

U omsluit mij, van achter en van voren, u legt uw hand op mij.
Wonderlijk zoals u mij kent, het gaat mijn begrip te boven.

Hoe zou ik aan uw aandacht ontsnappen, hoe aan uw blikken ontkomen?
Klom ik op naar de hemel – u tref ik daar aan,
lag ik neer in het dodenrijk – u bent daar.

Al verhief ik mij op de vleugels van de dageraad, al ging ik wonen voorbij de
verste zee, ook daar zou uw hand mij leiden, zou uw rechterhand mij vasthouden.

Al zei ik: 'Laat het duister mij opslokken, het licht om mij heen veranderen in
nacht,' ook dan zou het duister voor u niet donker zijn -
de nacht zou oplichten als de dag, het duister helder zijn als het licht.

U was het die mijn nieren vormde, die mij weefde in de buik van mijn moeder.
Ik loof u voor het ontzaglijke wonder van mijn bestaan,
wonderbaarlijk is wat u gemaakt hebt.

Ik weet het, tot in het diepst van mijn ziel. Toen ik in het verborgene gemaakt
werd, kunstig geweven in de schoot van de aarde, was mijn wezen voor u geen
geheim.

Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, alles werd in uw boekrol opgetekend,
aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één. Hoe rijk zijn uw gedachten,
God, hoe eindeloos in aantal, ontelbaar veel, meer dan er zandkorrels zijn.
Ontwaak ik, dan nog ben ik bij u.

LECTURE: Psaume 139

Au chef des chantres. De David, Psaume.

Éternel! tu me sondes et tu me connais, Tu sais quand je m'assieds et quand je me lève, Tu pénètres de loin ma pensée;

Tu sais quand je marche et quand je me couche, Et tu pénètres toutes mes voies. Car la parole n'est pas sur ma langue, Que déjà, ô Éternel! tu la connais entièrement.

Tu m'entoures par derrière et par devant, Et tu mets ta main sur moi. Une science aussi merveilleuse est au-dessus de ma portée, Elle est trop élevée pour que je puisse la saisir.

Où irais-je loin de ton esprit, Et où fuirais-je loin de ta face?
Si je monte aux cieux, tu y es; Si je me couche au séjour des morts, t'y voilà.
Si je prends les ailes de l'aurore, Et que j'aille habiter à l'extrémité de la mer,

Là aussi ta main me conduira, Et ta droite me saisira.
Si je dis: Au moins les ténèbres me couvriront, La nuit devient lumière autour de moi; Même les ténèbres ne sont pas obscures pour toi, La nuit brille comme le jour, Et les ténèbres comme la lumière.

C'est toi qui as formé mes reins, Qui m'as tissé dans le sein de ma mère.
Je te loue de ce que je suis une créature si merveilleuse. Tes oeuvres sont admirables, Et mon âme le reconnaît bien.

Mon corps n'était point caché devant toi, Lorsque j'ai été fait dans un lieu secret, Tissé dans les profondeurs de la terre. Quand je n'étais qu'une masse informe, tes yeux me voyaient; Et sur ton livre étaient tous inscrits Les jours qui m'étaient destinés, Avant qu'aucun d'eux existât.

Que tes pensées, ô Dieu, me semblent impénétrables! Que le nombre en est grand! Si je les compte, elles sont plus nombreuses que les grains de sable. Je m'éveille, et je suis encore avec toi.

READING: Psalm 139

To the chief Musician, A Psalm of David.

O LORD, thou hast searched me, and known me. Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.

Thou compasses my path and my lying down, and art acquainted [with] all my ways. For there is not a word in my tongue, but, lo, O LORD, thou knowest it altogether.

Thou hast beset me behind and before, and laid thine hand upon me.
Such knowledge is too wonderful for me; it is high, I cannot [attain] unto it.

Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?
If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.

If I take the wings of the morning, and dwell in the uttermost parts of the sea;
Even there shall thy hand lead me, and thy right hand shall hold me. If I say,
Surely the darkness shall cover me; even the night shall be light about me.

Yea, the darkness hideth not from thee; but the night shineth as the day: the darkness and the light are both alike to thee. For thou hast possessed my reins: thou hast covered me in my mother's womb.

I will praise thee; for I am fearfully [and] wonderfully made: marvellous are thy works; and that my soul knoweth right well. My substance was not hid from thee, when I was made in secret, and curiously wrought in the lowest parts of the earth.

Thine eyes did see my substance, yet being imperfect; and in thy book all my members were written, which in continuance were fashioned, when as yet there was none of them.

How precious also are thy thoughts unto me, O God! how great is the sum of them! If I should count them, they are more in number than the sand:
when I awake, I am still with thee.

MUZIEK: *Handel - Rinaldo, HWV 7a, Act II: "Lascia ch'io pianga"*
Magdalena Kožená, Venice Baroque Orchestra & Andrea Marcon
Album: The Art of Magdalena Kožená

*Lascia ch'io pianga
mia cruda sorte,
e che sospiri
la libertà.*

*Il duolo infranga
queste ritorte,
de' miei martiri
sol per pietà.*

*Let me weep over
my cruel fate,
and let me sigh for
liberty.*

*May sorrow shatter
these chains,
for my torments
just out of pity.*

GEBED, DANKWOORD EN ZEGENING *door Lourens de Jong*

MUZIEK: *The Beach Boys - God only knows | Album: Pet sounds*

*I may not always love you
But long as there are stars above you
You never need to doubt it
I'll make you so sure about it
God only knows what I'd be without you*

*If you should ever leave me
Though life would still go on, believe me
The world could show nothing to me
So what good would living do me
God only knows what I'd be without you*

*God only knows what I'd be without you
If you should ever leave me
Though life would still go on, believe me
The world could show nothing to me
So what good would living do me
God only knows what I'd be without you*

God only knows what I'd be without you